

بیمارستان حضرت آیت ... العظمی گلپایگانی (ره)
واحد مدیریت خدمات پرستاری - آموزش بیمار

توصیه های لازم به والدین در هنگام تشنج کودکان

تهیه کننده:

زهرا قره بوقلو (کارشناس واحد آموزش بیمار)

سوپروایزر آموزشی:

مصطفی قزوینیان

www.golpayegani-h.ir

۰۲۵ ۳۶۱۶۱۱۱۱

۱۵- در صورت علائم زیر به پزشک یا مراکز درمانی مراجعه نمایید: خواب آلودگی، سست و بی حال شدن کودک، اشکال در راه رفتن.

۱۶- کودک را از عوامل آغاز گر حملات دور نمایید، این عوامل شامل: تب، یبوست، کاهش قندخون و... است.

۱۷- برای جلوگیری از خفگی پس از این که کودک از حالت تشنج بیرون آمد، سر و بدن او را به یک طرف قرار دهید تا از باز بودن راه های هوایی اطمینان پیدا کنید.

۱۸- تنفس کودک را در زمان بروز تشنج های عمومی و بالافاصله بعد از آن چک کنید. چون ممکن است کودک دچار قطع تنفس و نیاز به کمک های امدادی به صورت اورژانسی وجود داشته باشد.

منبع:

پرستاری داخلی جراحی مغز و اعصاب، برونر و سودارت راهنمای آموزش مددجو برای مراقبت در منزل، فاطمه

غلائی، ۱۳۸۸

Ghazvinian/Gharabaghiloo

باشید. هرگز نباید سر خود مقدار داروها را کاهش یا افزایش دهید. طول درمان دارویی معمولاً از شروع تا دو سال بعد از آخرین تشنج و براساس معاینه ی پزشکی می باشد.
۱۲- کودکان مستعد تشنج ممکن است با یک تب خفیف، فشار روحی، خستگی یا مصرف بعضی از داروها (مثل تتوفیلین) دچار تشنج شوند، حتما کودکانتان را از این نظر محافظت کنید.

۱۳- مصرف داروهای ضد تشنج همانند قرص یا شربت فنی توئین (دیلانتین) باعث خرابی دهان و مشکلات لثه می گردد، به همین علت می بایست بهداشت و نظافت کامل دهان پس از هر وعده ی غذایی با استفاده از مسواک، نخ دندان رعایت شود.

۱۴- داروهای تجویز شده را در زمان های توصیه شده توسط پزشک، به کودکان بدهید، هرگز نباید به دلیل این که حملات تشنج دیگر وجود ندارد مصرف دارو را قطع کنید.

استفاده کرد که در این مورد پنبه یا پارچه ی نرم آغشته به آب ولرم را به مدت یک ساعت در نواحی دور گردن و زیر بغل و کشاله ی ران کشیده تا درجه حرارت کودک به حد طبیعی برسد.

۱۰- کودکان مبتلا به حملات تشنج بدون تب (صرع) باید همواره مراقبت شوند، بدون آن که فعالیت جسمی آن ها محدود شود. در زمان انجام کارهای حساس مثل شنا یا استحمام حتماً از نزدیک مراقب کودکانتان باشید. اگر کودکان تمایل به بالا رفتن از بلندی ها، درخت یا وسایل بازی دارد، نزد کودکان بمانید.

۱۱- پس از ترخیص از بیمارستان اگر دارویی برای کودکان تجویز شده است، به منظور پیشگیری از تکرار تشنج آن را همیشه و به موقع مصرف کنید. فراموش نکنید که داروی کودک را در مهمانی یا مسافرت به همراه داشته

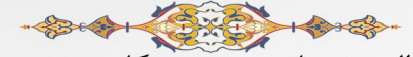
۶- در صورتی که قبلاً پزشک برای کودکان دارویی به منظور استفاده در هنگام تشنج (البته فقط به صورت مقعدی) تجویز کرده است، آن را با آرامش به کار ببرید.

۷- به هیچ عنوان سعی در باز کردن دهان کودک نشود ولی در صورت امکان یک وسیله ی پلاستیکی نرم (همانند دندان گیر) قبل از سفت شدن فک در بین دندان ها قرار دهید تا از گاز گرفتن زبان خود داری شود.

۸- بعضی از والدین هنگام تشنج به خصوص در تشنج های ناشی از تب، سعی می کنند او را پاشویه کنند یا زیر آب سرد بگیرند. به یاد داشته باشید هیچ کدام از این روش ها موثر نیستند. بعد از توقف تشنج اگر کودکان تب داشته باشد، می توانید از شیاف استامینوفن استفاده کنید.

۹- با استفاده از شیاف استامینوفن و کم کردن پوشش کودک درجه حرارت کودک را کنترل کنید. در صورت لزوم می توان از تن شویه با آب ولرم نیز

مراجعه کننده گرمای ضمن خوش آمدگویی به شما که این مرکز را جهت درمان خود انتخاب نموده اید. این راهنما جهت اطلاع رسانی به شما تهیه شده است.

۱- والدین باید در هنگام بروز تشنج خونسردی خود را حفظ کنند

۲- اطراف کودک را خلوت کنید و لباس های تنگ یا زیور آلات را از گردن او باز کنید تا راحت تر نفس بکشد.

۳- به هنگام تشنج کودک، از در آغوش گرفتن او خودداری کنید، کودک را به پهلو خوابانیده و چنانچه در دهان او ماده غذایی یا ترشحاتی وجود دارد به آهستگی خارج نمایید. در زمان تشنج هیچ ماده ی خوراکی یا آب را وارد دهان کودک نکنید، از ضربه زدن یا تکان دادن کودک برای متوقف کردن تشنج خودداری کنید.

۴- از وارد کردن دست یا هر ماده ی خارجی دیگر به زور در دهان کودک به جهت ترس از خفگی و قفل شدن فک کودک خودداری کنید. (تجربه نشان داده که امکان خفگی در هنگام تب و تشنج در کودکان وجود ندارد و از طرفی این کار سبب آسیب به دندان و فک کودک خواهد شد.)

۵- از پاشیدن آب به صورت و یا تحریک وی خودداری شود.

